

twijfelaar geweest
(*korte stilte*)
heeft
Professor Flechsig je niet
al eens geholpen
toen heeft hij me
mijn man teruggegeven
en hij zal opnieuw
een mirakel doen
Daniel Paul ook zij
dat staat nu vast
speelt onder
één hoedje met
de moorddadige Flechsigbende
Sabine ik zal voor
je bidden Paul
Daniel Paul heel juist
er moet
gebeden worden want
ik heb in de strijd
die God tegen me voert
God zelf aan
mijn kant iets wat
weliswaar Zijn door
de ziel van Flechsig
verdwaasde Almacht
niet wil begrijpen
kent God toch
slechts de doden
maar niet het
leven dat
Hij volgens
de wereldorde
moest vermijden omdat
het Hem in
zijn bestaan
bedreigt er
moet gebeden worden dat
God die
met me omgaat als met
een dode
zijn vergissing inziet
ik heb de
ondergang van de wereld
nu eenmaal overleefd en
daarom moet er gebeden worden
dat
Hij mijn leven erkenne
Flechsig verdoeme en
Zijn stralen van
mijn geprikkelde
zenuwen wende
(*hij knielt neer*)
"Onze Vader
die in de hemel zijt".
(*Sabine knielt ook neer en bidt
het Onzeverder mee. De verpleger
slaat het gebeuren radeloos gade.*)
Daniel Paul en Sabine samen
"Geheilgd zij Uw naam
Uw Rijk kome
Uw wil geschiede
hier op aarde
zoals in de hemel
Geef ons heden
ons dagelijks brood."

4.
(*Links is Daniel Gustav opgetreden.
Daniel Paul verstomt meteen. Sa-
bine, die alleen ten einde bidt,
en de verpleger bemerken Daniel
Gustav niet.*)
Sabine "Geef ons heden
ons dagelijks brood
en vergeef ons
onze schulden
zoals wij vergeven onze
schuldenaren
en leid ons niet in bekoring
maar verlos ons van het kwade
want van U is het Rijk
en de Kracht
en de Heerlijkheid
in eeuwigheid
Amen."

(*Sabine begint te snikken. Daniel
Gustav heeft zich intussen op
Flechsig's plaats achter het bureau
gezet.*)
Daniel Gustav je lichaam is een
kerk
uit allerfijnste aarde
daarin een vonk van God
en 't zielenlampje glimt
dat dit de stof beheerst
als licht van hoogste waarde
is jou als eigen werk
tot levensdoel bestemd
(*Daniel Gustav haalt een revolver te
voorschijn.*)
Daniel Paul alsjeblieft niet
nee
(*Daniel Paul begint te roepen.
Sabine wijkt achteruit, vol tranen.
De verpleger neemt Daniel Paul vast.
Die slaat wild om zich heen. Daniel
Gustav roept luider dan het lawaai.*)
Daniel Gustav Anthropos
schreef vader
de wonderbare bouw van het
menselijke organisme
Anthropos het
mirakel Anthropos
(*Daniel Gustav schiet zichzelf neer,
valt in elkaar en verdwijnt achter het
bureau. Intussen is Flechsig opgetre-
den.*)
Flechsig naar de
gekkencel
maakt alstublieft
en bindt U
hem vast
(*Hij neemt de wenende Sabine in
zijn armen en zet ze op haar stoel.
De verpleger sleurt de razende
Daniel Paul uit de kamer.*)
Flechsig (tegen Sabine)
dat zal een
heilzame schok voor
hem zijn
(*Flechsig gaat geprikkeld achter zijn
bureau zitten.*)
Sabine (*snikkend*)
hij is mijn man
ondanks alles
ik zal altijd
voor hem bidden

Derde Scene Het Oog van God

1.
(*Het is de periode van de grote
godsgeschieden die in april 1894
begon. Deze periode, bekend Daniel
Paul Schreiber, is niet alleen de
gruwelijkste in zijn leven geweest,
maar ook de heilige.
Een gekkencel van de universiteits-
kliniek van Leipzig. De met witte
tegels beklede ruimte is slechts zwak
verlicht. Helemaal vooraan, bij de
rand van het toneel, ligt Daniel Paul
op een hospitaalbed dat op wielen
staat. Hij is met leren riemen aan
het bed gebonden. Zijn kleding
bestaat slechts uit een lendendoek en
militaire laarzen. Die heeft God hem
allebei aangetoverd.
Pas na een tijdje zien we dat de
gekkencel merkwaardig vervreemd
is: er staan twee rijen kerkbanken
die een gang vormen, achteraan af-
gesloten door een indrukwekkend
altaar. Het centrale altaarstuk is een
Godsoog dat in kitschige lucht
zweeft en door een Drievuldigheids-
driehoek omkaderd is. Ervoor
flakkert een rood Eeuwig licht. Links
en rechts van de kerkbanken staan*

*twee biechtstoelen in barokstijl en
met purperen gordijnen. In één van
de biechtstoelen herkennen we een
knielende non. Op een kerkbank
dicht bij het altaar zit Sabine
Schreiber gekniel te bidden.
Het godshuis, duidelijk een katho-
lieke versie van de universiteitskerk
van Leipzig, en de gekkencel, waarin
Daniel Paul opgesloten is, zijn tot
één heilige plaats versmolten.*
Daniel Paul nee asjeblief niet
niet steken
er gaat een
steken door
de lucht en
het heet
God
nee niet
niet oog om
oog
(*hij stokt*)
de goede
oude gezegden
veeleer de
kwade gezegden
spreekwoorden als
valkuilen op
de weg naar de ouderdom
(*hij stokt, opgewonden*)
dit
eeuwige oog dat
daar is en
alles ziet het
stekende
moordende oog
God is
in brand geschoten
voor mij
de ogen als
planeten
een ganse mensheid
ogen na een slapeloze nacht
zondaresengeknipper dan
zwijmelend de
ogen van Fransen
vretend en fanatiek
Jezuïetenogen en
Jodenogen als bloedzuigers aan
mijn lichaam klevend en
ik in het brandpunt
van deze stralen
niet steken
asjeblief niet
ik heb het zo
koud in
mijn lichaam ik
ben verloren
vreemd in
deze wellust die
de Flechsiggod in de
vorm van een zenuw een
heel wijf druppelend
in mij giet
reeds botten
borsten en
een afgrond
gaapt al
in mij
melkweegeenzaamheid
(*roept*)
o vader vader
waarom hebt gij
mij verlaten

2.
(*De verpleger treedt op. Hij draagt
het uniform van een Frans officier.*)
De verpleger weldra zal ik
je neuken
mooie onschuld
uit de Elzas
Daniel Paul wat heeft U
gezegd
De verpleger ik zal je
ontmaagden

Daniel Paul is U krankzinnig
ik ben
senaatspresident Schreiber
De verpleger nu gooi je
weer eens
van alles door elkaar
Daniel Paul wie is U
eigenlijk
De verpleger herinner je
je niet
Daniel Paul onmogelijk
deze scene
waarom draagt U
midden in Sachsen
het uniform van een
Frans officier
De verpleger om je beter
te kunnen neuken,
Daniel Paul U
mij
verdwijnt U
ik roep
De verpleger mijn zuigeling
je bent heel mooi als
je bang bent
de angst zet
grote ogen op en
dat windt me op
Daniel Paul schaamteloos
Uw bliken
De verpleger wanneer je rose kut
eindelijk groot genoeg is
zal ik je pakken
onder de vrije hemel
zoals je dat kent
uit je dromen
Daniel Paul ik droom niet
ik droom nooit
De verpleger je beddegoed
's morgens
spreekt een
andere taal
Daniel Paul ik roep er op los
De verpleger wanneer ik je
omvergooi
op Gods vrije veld
dan mag je
krijzen kindje
zoveel als je wil en
mijn roede zal
je tuchtigen en
je heel indringend
Frans leren
Daniel Paul zolang er een druppel
Duits bloed
in mijn aders klopt
verdedig ik
mijn land en
mijn geslacht
(*De verpleger begint Daniel Paul te
strelen.*)
De verpleger dat wil ik
hopen want
mij maakt dat
geil onschuldig lam
je zal in het
schone groene Elzas
liggen heel
eenzaam en
verlaten
gestigmatiseerd door
mijn genade en
op je rug liggend
spiernaakt
met bloed en
vuil besmeerd
zal je de
sterren zoeken aan
de donkere hemel boven
Duitsland de
sterren die
uitgedoofd zijn
(*De verpleger rukt Daniel Pauls
lendendoek af en legt het op zijn
gezicht.*)